

MaxiPAC

TULOS 1

MaxiPAC-menettely

Yhteenvetoraportti, joka on laadittu yhteistyöyliopistoja, poliittisia päättäjiä ja muita asiantuntijoita varten.

MaxiPAC.eu -menettelystä aiemmin hankitun osaamisen maksimoimiseksi.
Pakolaisten ja kolmansien maiden kansalaisten opiskelijat (tutkinnot ja kokemukset)
eurooppalaisessa korkeakoulutuksessa

Project MaxiPAC.eu
2019-1-BE02-KA203-060340
Kesto: 31/12/2019 - 30/12/2022

Sisältö

1.	JOHDANTO OUTCOME 1.....	5
2.	KOHDERYHMÄT	6
2.1.	MOLEMPIEN KOHDERYHMIEN MÄÄRITTELY	6
2.2.	TARKEMPI TARKASTELU MOLEMMISTA KOHDERYHMISTÄ.....	6
3.	TUTKIMUS KAHDEN KOHDERYHMÄN TARPEISTA.....	8
3.1.	YHTENÄISEN MENETTELYN TARVE	8
3.2.	PAKOLAISOPISKELIJOIDEN KOHTAAMAT HAASTEET EUROOPASSA.....	10
3.3.	EUROOPAN KORKEAKOULUJEN TARPEET	10
3.4.	PÄÄTELMÄ	10
4.	MENETTELY	12
	JOHDANTO.....	12
4.1	VAIHE 1: EUROOPPALAISTEN TUTKINTOJEN SKANNAUS (VALMISTELU).....	13
	<i>Tausta ja käyttö</i>	<i>13</i>
	<i>Malli/asiakirja Eurooppalainen tutkintotarkastus.....</i>	<i>15</i>
4.2	VAIHE 2: USEITA LYHYITÄ TAPAUKSIA (VALMISTELU).....	24
4.3	VAIHE 3: PORTFOLIO, ARVIOINTI JA LISÄKOEET.	24
	<i>Portfolio ja lisäkokeet</i>	<i>24</i>
	<i>Go - No go neuvojen ja ajoituksen kanssa</i>	<i>27</i>
4.4	VAIHE 4: PSYKOSOSIAALINEN TUKI (JATKUVASTI TÄYDENTÄVÄ VAIHE).	27
	<i>Psykososiaalinen konteksti.....</i>	<i>28</i>
	<i>Lääketieteellinen tilanne.....</i>	<i>28</i>
	<i>Taloudellinen tilanne.....</i>	<i>28</i>
	<i>Asumistilanne.....</i>	<i>28</i>
	<i>Kulttuuriin ja kieleen integroituminen</i>	<i>28</i>
	<i>Koulutusympäristö</i>	<i>29</i>
5.	POLITIIKKA SUOSITUKSET.....	30
5.1.	POLIITTISET SUOSITUKSET EUROOPAN TASOLLA.....	30
5.2.	POLIITTISET SUOSITUKSET KANSALLISELLA TASOLLA	31
5.3.	POLIITTISET SUOSITUKSET KORKEA-ASTEEN OPPILAITOSTEN TASOLLA NSTITUTIONS (KORKEA-ASTEEN OPPILAITOKSET). 31	
6.	PÄÄTELMÄT ON	32

Lyhenteet

- EAC = muualla hankittu osaaminen
- EAQ = muualla hankittu pätevyys
- ENIC/NARIC = ENIC:n (European Network of Information Centres in the European Region) ja NARIC:n (National Academic Recognition Information Centres in the European Union) käyttäminen samassa nimityksessä viittaa tutkintojen akateemista tunnustamista käsittelevien kansallisten tietokeskusten yhteistyöverkoston yhteensä 55 maassa. Kansalliset tiedotuskeskukset toimivat Lissabonin tunnustamista koskevan yleissopimuksen (1997) periaatteiden mukaisesti.
- EHEA = Euroopan korkeakoulutusalue
- EQS = eurooppalainen tutkintoskannaus
- HEI = korkeakoulut (yliopistot ja ammattikorkeakoulut).
- IOM = Kansainvälinen siirtolaisuusjärjestö
- MaxiPAC = Aiemmin hankittujen taitojen maksimointi (Maximizing Previously Acquired Competences)
- RPL = aikaisemman oppimisen tunnustaminen

Yleinen johdanto

MaxiPAC.eu -hanke (Maximize Previously Acquired Competences at European Universities) käynnistyi 31. joulukuuta 2019 ja päättyy 31. joulukuuta 2022, ja siihen osallistuu Euroopan unionin Erasmus+ -ohjelma. Sen kohderyhmänä ovat kolmansien maiden kansalaiset opiskelijat, pakolaisuuteen tilanteissa olevat henkilöt ja Euroopan ulkopuolisista maista tulevat henkilöt, jotka ovat hankkineet taidon tai pätevyyden ja joilla ei ole eri syistä asiakirjoja, kuten todistuksia, joilla he voisivat osoittaa aiemmin hankkimansa osaamisen. Sen kumppaniyliopistot ovat seuraavat: Lapin yliopisto Suomessa, EKKE (Kansallinen sosiaalialan tutkimuskeskus) Kreikassa, AEGEE (Euroopan opiskelijajärjestö) Belgiassa, Barin Aldo Moron yliopisto Italiassa ja hankkeen vetäjä Thomas More -yliopisto Belgiassa. Hankkeen tavoitteen saavuttamiseksi yhteistyökumppanit ottivat tehtäväkseen tulokset 1-5:

1. Yhtenäinen menettely aiemmin hankitun osaamisen hyödyntämiseksi (Thomas More Kempen - Belgia).
2. Yliopiston toimintatavat ja organisaationäkökohdat (Bari Aldo Moro - Italia)
3. Miten menettely pannaan täytäntöön yliopistoissa? (Thomas More Kempen - Belgia)
4. Miten käsitellä kieliä? (Lapin yliopisto - Suomi)
5. Verkko-oppimisen tuki (EKKE - Kreikka)

Bolognan julistuksessa (1999) täsmennetään edellä mainitun ongelman käsittelyn oikeudellisista ja perusteluista, että Euroopan yliopistojen ja ammattikorkeakoulujen on itsenäisesti arvostettava muualla hankitut tutkinnot ja pätevyydet omien standardiensä mukaisesti. Lisäksi Lissabonin tunnustamista koskevassa yleissopimuksessa (1997) tuotiin esiin, että EU:n jäsenvaltioiden on kehitettävä menettelyjä sen arvioimiseksi, täyttävätkö pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden ryhmät korkea-asteen koulutukseen ja työpaikoille pääsyä koskevat vaatimukset myös silloin, kun tutkintoa ei voida todistaa asiakirjojen avulla. Tästä autonomiasta huolimatta Eurooppaan matkustavien maahanmuuttajien ja pakolaisten kaltaisissa tilanteissa olevien kohderyhmä kohtaa kuitenkin edelleen lukuisia haasteita. Erityisesti silloin, kun heidän aiemmin hankkimaansa pätevyyttä ei tunnusteta Euroopassa, jolloin he eivät voi työskennellä tai opiskella. Muita heidän kohtaamiaan esteitä ovat muun muassa sähköisten palvelujen ja kielitukipalvelujen riittämätön saatavuus. Joissakin tapauksissa yliopisto-ohjelmien vaatimusten, opiskelumenettelyjen ja työllistymistarpeiden selvittäminen voi olla vaikeaa, varsinkin jos tietoa on saatavilla muilla kuin kohderyhmän kielillä.

Edellä mainittuihin haasteisiin vastaamiseksi MaxiPAC on kehittänyt seuraavanlaisen **menettelyn**, jonka tarkoituksena on helpottaa maahanmuuttajien kohderyhmään kuuluvien henkilöiden pääsyä korkea-asteen koulutukseen. Menettely tarjoaa myös erilaisia vaihteita, jotka voidaan mukauttaa yleisiin hyväksymismenettelyihin, jotka koskevat opiskelijoiden ilmoittautumista eurooppalaisten yliopistojen tutkinto-ohjelmiin. Menettelyssä otetaan huomioon seuraavat seikat:

- **Strukturoitu skannaus** : Keino, jolla saadaan luotettavaa tietoa hakijan koulutuksesta, työkokemuksesta ja kielitaidosta. Skannaus, jota sovelletaan kaikkiin eurooppalaisiin korkeakouluihin.
- **Useita lyhyitä tapauksia** : Alustava ja edullinen vaihe opiskelijan ja valitun ohjelman toteutettavuuden mittaamiseksi.
- **Salkku**: Tämä sisältää erilaisia arviointeja, joita hakijalle tarjotaan EAC-menettelyn päävaiheena.
- **Psykososiaalinen tuki: Opiskelijalle annettava tuki koko hakuprosessin ajan.** Tällaista tukea Kotoutumiskoulutusta koordinoi asianomaisen korkeakoulun opiskelijapalvelut muiden paikallisten palvelujen kanssa, jotka voivat tukea pakolaista Kotoutumiskoulutusta. Tämä vaihe on pikemminkin jatkuva prosessi menettelyn aikana.

1. JOHDANTO OUTCOME 1

MaxiPAC.eu-hankkeen tavoitteena on virtaviivaistaa muualla hankitun osaamisen validointia Euroopan ulkopuolisten maahanmuuttajien osalta eurooppalaisten korkeakoulujen välillä ja kehittää menettely, joka vastaa Euroopan sisäisten korkeakoulujen menettelyä. Yhtenäisen menettelyn mukaisesti ulkomaalaiset, joiden tutkintotodistusta ei tunnusteta, voivat ottaa yhteyttä korkeakouluun, joka suorittaa arvioinnin ja noudattaa tarvittaessa asianmukaista ohjelmaa muualla hankitun osaamisen (tutkintotodistus, opintojaksot, työkokemus jne.) validoimiseksi.

Bolognan julistuksessa (1999) korkea-asteen oppilaitoksille annettiin autonomia muualla hankitun osaamisen tunnustamisessa kunkin oppilaitoksen omien standardien mukaisesti. Lissabonin tunnustamista koskevan sopimuksen (1997) 7 artiklassa "pakolaisten tutkintojen tunnustaminen täydellisten asiakirjojen puuttuessa" todetaan, että olisi löydettävä menetelmä, jolla voidaan tarkistaa ja tunnustaa pakolaisten eurooppalainen pätevyys ja pätevyys, jos todistusasiakirjoja ei ole.

Tällä hetkellä pakolaiset ja kolmansien maiden kansalaiset, jotka haluavat saada korkeakoulututkinnon EAC:n kautta, joutuvat kuitenkin kohtaamaan tietopakettin. Ei sillä, etteivätkö korkeakoulut haluaisi sitä, koska käytävissä ei ole mitään rakennetta tai mallia. Joillakin korkeakouluilla on omia onnistuneita aloitteita, mutta nämä aloitteet ovat usein väliaikaisia hankkeita. Lisäksi etulinjan työntekijöiden asiantuntemus aiheesta on vähäistä. Kolmansien maiden kansalaiset kääntyvät kuitenkin usein ensimmäisenä näiden palvelujen puoleen.

MaxiPAC-hankkeen tärkein tuotos on kaikkien sidosryhmien tuntema menettely, jota korkeakoulut ja oppilaitokset voivat noudattaa arvioidessaan muita kuin eurooppalaisia tutkintoja. Ne voivat myös käyttää tätä menettelyä arvioidessaan, sopiiko muualla hankittu osaaminen tiettyyn ohjelmaan tutkinnon vastaavuuden saavuttamiseksi. Menettelyn mukaisesti voidaan laatia ohjelma, jossa esitetään yksityiskohtaisesti, mitä lisäkurseja, -kuulusteluja, -tehtäviä tai -harjoitteluja ulkomaan kansalainen voi suorittaa saadakseen tutkintonsa tunnustetuksi. Kun tutkintotodistus on tunnustettu, ulkomaan kansalainen voi etsiä työpaikkaa, joka vastaa hänen hankkimaansa osaamista. Näin hän ei ole enää kustannus yhteisölle vaan voimavara. Menettely on innovatiivinen, sillä tällä hetkellä kullakin eurooppalaisella yliopistolla on omat sääntönsä, eivätkä useimmat korkeakoulut ole edes säätäneet erityisestä menettelystä.

Jaksossa 2 määritellään tämän tutkimuksen kohderyhmät, ja jaksossa 3 käsitellään tarkemmin molempien kohderyhmien erityistarpeita ja -haasteita. Jaksossa 4 selitetään varsinainen MaxiPAC-menettely, joka koostuu neljästä vaiheesta. Nämä neljä vaihetta ovat: (1) eurooppalainen tutkintokannaus; (2) useita lyhyitä tapauksia; (3) portfolio, arviointi ja lisätetit; (4) jatkuvana liitännäsvaiheena: psykososiaalinen tuki. Lopuksi annetaan poliittisia suosituksia (osa 5).

2. KOHDERYHMÄT

2.1. Molempien kohderyhmien määrittely

Tässä hankkeessa on kaksi kohderyhmää:

1. Pakolaiset ja muut kolmansien maiden kansalaiset ovat varsinainen kohderyhmä, joka kohtaa ongelmia, jotka johtuvat siitä, että heidän huolenaiheitaan vastaavaa yhtenäistä tutkintojen ja pätevyysien tunnustamismenettelyä ei ole. Jatkossa puhutaan "pakolaisista", "kolmansien maiden kansalaisista", "maahanmuuttajataustaisista opiskelijoista" ja niin edelleen. Näistä määritelmistä voitaisiin käydä kokonainen akateeminen keskustelu, mutta oikeastaan mikä tahansa sana on sopimaton tämän kohderyhmän nimeämiseksi. Mikään yksittäinen termi ei ole oikea, ja jokainen termi voidaan nähdä konttiterminä tai sitten ei. Emme siis halua työntää yhtä termiä eteenpäin. Käytämme termejä tarkoituksellisesti vaihdellen, jotta emme sulje pois tai sisällytä ihmisiä tiettyyn rajoittavaan määritelmään. MaxiPAC on suunnattu kaikille EU:n ulkopuolisista maista tuleville maahanmuuttajille: pakolaisille, uusille tulokkaille, henkilöille, joilla on pysyvä oleskelulupa, mutta myös henkilöille, joilla ei ole oleskelulupaa jne. Jos käyttäisimme yhtä termiä, näyttäisi siltä, että haluaisimme sulkea pois muut maahanmuuttajat. Tiedämme, että eri termien käyttäminen voi olla hieman hämmentävää, mutta toivomme, että ilmoittamalla tästä nimenomaisesti, termien käyttäminen vaihtelevasti ei vaikuta hämmentävältä.
2. Myös korkea-asteen oppilaitokset ovat tärkeä kohderyhmä, sillä korkea-asteen oppilaitosten on lain mukaan järjestettävä tällainen menettely. Tässä asiakirjassa - kuten muissakin tämän hankkeen asiakirjoissa - viitataan useammin "korkeakouluihin". Korkeakouluilla tarkoitamme sekä yliopistoja että ammattikorkeakouluja. Tarkoitamme siis kaikkia korkeakouluja Euroopan maissa eli Euroopan korkeakoulutusalueeseen / Bolognan prosessiin kuuluvissa maissa.

2.2. Tarkempi tarkastelu molemmista kohderyhmistä

MaxiPAC-EU-ohjelmassa keskitytään sellaisten pakolaisten ja muiden kolmansien maiden kansalaisten tilanteeseen, jotka ovat hankkineet (sertifioidun) tutkinnon ja pätevyden Euroopan korkeakoulutusalueen ulkopuolella, mutta joiden tutkintoa ei ole tunnustettu kyseisen EU:n jäsenvaltion ENIC/NARIC-virastossa, ja jotka sen vuoksi päättävät hakeutua korkeakoulutukseen EU:ssa käyttäen eurooppalaista korkeakoulutusmenettelyä.

Riippumatta siitä, millainen sosioekonominen tilanne heillä on lähtömaassaan ja mistä syystä he ovat päättäneet muuttaa EU:hun, nämä kansalaiset ovat usein epävarmassa tilanteessa. Korkeakoulututkintojen ja -taitojen tunnustaminen poistaisi esteitä Eurooppaan integroitumisprosessista. Toisaalta tunnustamista ei pitäisi myöntää kevyesti. MaxiPAC-EU kannattaa vakiomenettelyä, jossa yhdistyvät hakijan pätevyden ja/tai osaamisen tiukka arviointi ja aito sitoutuminen hakijan tilanteeseen.

Koska vakiopolkua ei ole lainkaan, mahdolliset pakolaiset ja/tai kolmansien maiden opiskelijat ovat nyt riippuvaisia korkeakoulujen harkinnanvaraisista hakemuksista ja niistä tiedonmuruksista, joita ne onnistuvat saamaan. Tämä johtaa epäselvyyksiin, turhautumiseen ja usein paljon pidempiin ja erityisesti tarpeettomiin odotusajakoihin. Vakioidun menettelyn kehittäminen korkea-asteen koulutuksessa olevien kolmansien maiden kansalaisten EAC- ja EAQ-tunnustamista varten voisi olla tärkeä askel tämän

ongelman ratkaisemiseksi. Se, että "pakolaiset" mainitaan niin tärkeällä tavalla Lissabonin tunnustamissopimuksessa (1997), on osoitus siitä, että ongelma on ollut olemassa jo yli 20 vuotta. Sen jälkeen pakolaisten kiireellisyys näyttää pikemminkin lisääntyneen kuin vähentyneen.

Tutustutaanpa tarkemmin molempiin ryhmiin.

1. Kolmansien maiden kansalaisten, joilla on ulkomainen korkeakoulututkinto ja jotka haluavat työskennellä Euroopan korkeakoulualueella, on tunnustettava tutkintotodistuksensa. Jäsenvaltioilla on ENIC/NARICin kansalliset osastot, jotka voivat tunnustaa nämä tutkinnot. Usein Euroopan ulkopuoliset henkilöt saavat vastaukseksi, että heidän tutkintoaan ei tunnusteta Euroopan tasolla. Tämän seurauksena nämä ei-eurooppalaiset eivät voi työskennellä pätevyytensä mukaisesti, ja he menevät usein töihin tai yrittävät opiskella lisää. Kun ENIC/NARIC ei tunnusta tutkintotodistusta (esim. puutteellinen opintopolku, ongelma vastaavien pätevyysien kanssa jne.), kukin yliopisto käyttää omaa ohjelmaansa tai opintopolkua, jolloin kolmansien maiden kansalaiset tuntevat itsensä mielivaltaisesti kohdelluiksi ja syrjityiksi. Heidät lähetetään usein pylvästä toiseen, ja yleensä he luopuvat halustaan opiskella. Suurin osa korkeasti koulutetuista kolmansien maiden kansalaisista päätyy sosiaaliturvajärjestelmään tai työmarkkinoille työntekijöiksi.
2. MAXIPAC-hankkeen tavoitteena on virtaviivaistaa pakolaisten ja muiden Euroopan ulkopuolelta tulevien maahanmuuttajien muualla hankittujen taitojen ja pätevyysien validointia korkeasteen oppilaitoksissa ja kehittää menettely, joka on samanlainen kaikissa korkeakouluissa ja korkeakouluissa. Lähtökohtanamme on Bolognan julistus (1999), joka antaa korkeakouluille itsemääräämisoikeuden määritellä, mitkä muualla hankitut pätevydet (tutkintotodistukset, työkokemus, suoritettut kurssikokonaisuudet jne.) validoidaan ja millä tavalla. Bolognan kokousta seurasivat konferenssit eri puolilla Eurooppaa. Eryteisesti Lissabonin tunnustamista koskeva yleissopimus (1997) on merkinä kolmansien maiden kansalaisten oikeudenmukaisesta kohtelusta. Niissä korostetaan laadukasta hoitoa ja kaikkien väestöryhmien parempaa pääsyä korkea-asteen koulutukseen. Tässä pyrkimyksessä saavutettavuuteen korostetaan myös sitä, että valtion on pysyttävä laadukkaan korkeakoulutuksen alullepanijana väestön palveluksessa. Tässä hankkeessa laajennetaan tätä ja pyritään varmistamaan, että Euroopan korkeakoulut ovat helpommin pakolaisten ja kolmansien maiden kansalaisten saatavilla, jotka ovat jo suorittaneet korkeakoulutuksen kotimaassaan.

3. *TUTKIMUS KAHDEN KOHDERYHMÄN TARPEISTA*

3.1. *Yhtenäisen menettelyn tarve*

Aivan kuten maahanmuuttajien taitoja ei voida täydellisesti siirtää Euroopan maiden työmarkkinoille, muualla hankittua pätevyyttä ja osaamista ei useinkaan voida helposti siirtää koulutusmaailmaan. Inhimillinen pääoma ei aina ole täysin siirrettävissä toiseen sosiokulttuuriseen kontekstiin. Näin ollen lähtömaassa hankittu pääoma tuottaa usein vähemmän kuin vastaanottavassa maassa hankittu pääoma.

Kolmansien maiden kansalaisten näkökulmasta katsottuna he eivät liian usein saa vastausta kysymyksiinsä tai vastaukset ovat epämääräisiä. Saadakseen tarvittavat tiedot he kääntyvät yleensä eri laitosten puoleen. Ei ole selvää, kenen puoleen heidän pitäisi kääntyä saadakseen oikean vastauksen, ja usein he saavat eri vastauksia samaan kysymykseen, mikä aiheuttaa paljon hämmennystä. Lisäksi kullakin näistä toimielimistä on oma toimintansa ja asialistansa. Tämän seurauksena kolmansien maiden kansalaiset eivät saa virtaviivaista, vaan pikemminkin kömpelöä ja joskus ristiriitaista tietoa. Heidät myös lähetetään toistuvasti pylvästä toiseen, koska etulinjan palveluissa työskentelevillä sosiaalityöntekijöillä on rajallinen tietotaito.

Kolmansien maiden kansalaisille ei aina esitetä kaikkia vaihtoehtoja. Esimerkiksi "opiskelusta" ei useinkaan puhuta. Kun kolmansien maiden kansalaiset sitten itse esittävät tämän vaihtoehdon, heitä ei useinkaan kuunnella. Osana perusteellista "aktiivintipolitiikkaa" oppilaitokset haluavat, että kolmansien maiden kansalaiset aloittavat työnteon välittömästi. Tämän seurauksena tämä kohderyhmä ei useinkaan päädy erikoistumisalalleen, vaan siirtyy mieluummin tekemään ruumiillista työtä. Tuntuu kuin heidät pakotettaisiin tiettyyn suuntaan, esimerkiksi pullonkaula-ammattiin. Tarvitaan esimiehiä, jotka tarkastelevat heidän kanssaan kaikkia vaihtoehtoja ja auttavat heitä etenemään askel askeleelta haluamaansa suuntaan realistisesti.

Hyvinvointityöntekijät pyrkivät kovasti opastamaan uusia tulokkaita hyvin koulutusnäkökulmasta. Valitettavasti heille ei anneta riittävästi tilaa tehdä sitä perusteellisesti, koska hallitus haluaa keskittyä lähinnä lyhyen aikavälin työmarkkinanäkymiin. Esimerkiksi Euroopan maiden sosiaalipalvelut keskittyvät työnohjaukseen, jotta sosiaalietuuksien maksamista voitaisiin vähentää. Hyvinvointityöntekijät ovat tietoisia siitä, että tämä tilanne johtaa epävarmojen työsuhteiden ja köyhyyden noidankehään.

Koska kieli, jota kyseisessä eurooppalaisessa kohdemaassa puhutaan, ei useinkaan ole kolmansien maiden kansalaisten äidinkieli, heidän muutkin taitonsa heikkenevät joskus. Kun tutkintotodistuksen tunnustaminen viivästyy, eurooppalaiset laitokset leimaavat kolmansien maiden kansalaiset yleensä "heikosti koulutetuiksi", millä on seurauksia heidän tulevaisuudelleen työmarkkinoilla.

On kuitenkin vielä muutakin, sillä yhtenäistä menettelyä ei ole, mikä estää etulinjan työntekijöitä antamasta riittäviä tietoja kolmansien maiden kansalaisille. Esimerkiksi pakolaisten yhteyspisteistä on vaikea löytää selkeää ja ajantasaista tietoa useimmissa eurooppalaisissa korkeakouluissa.

Jotkin eurooppalaiset korkeakoulut käyttävät kartoitettavia haastatteluja ja/tai arviointeja, kun asiakirjat ovat puutteellisia. Menettely vaikuttaa toimivan hyvin, mutta sitä voitaisiin ammattimaistaa ja käyttää paljon nykyistä useammin.

Pakolaisten, jotka haluavat aloittaa korkeakouluopinnot, on kurottava umpeen kuilu aiempien opintojensa ja uusien opintojen pääsyaatimuksiksi asetettujen taitojen välillä: tiettyjen asioiden

kertaamisesta uusien taitojen hankkimiseen. Jos pakolaiset ovat suorittaneet opintoja useammassa kuin yhdessä maassa ennen saapumistaan johonkin Euroopan maahan, tunnustamismenettely voi mutkistua, koska tietoja tarvitaan useista maista.

Yhtenäisempi menettely Euroopan tasolla edistäisi huomattavasti korkeakoulutuksen saatavuutta. Puutteelliset todisteet eurooppalaisesta korkeakoulututkinnosta voivat olla merkittävä este tutkintojen tunnustamiselle. Suuri osa kolmansien maiden kansalaisista on paennut sotaa tai muista pakottavista syistä, eikä heillä siksi useinkaan ole mukanaan kaikkia tarvittavia asiakirjoja. Puuttuvien asiakirjojen pyytäminen lähtömaan korkeakouluilta voi olla ongelmallista (esimerkiksi jos korkeakoulu on tuhoutunut sodassa), mikä voi vaikeuttaa ja viivästyttää menettelyä.

Huolimatta Lissabonin tunnustamista koskevan yleissopimuksen (2012) sisällöstä - jossa todetaan, että henkilöille, joilla ei ole asiakirjoja, olisi annettava oikeudenmukainen arviointi - ei tällä hetkellä ole olemassa menettelyjä henkilöille, joilla ei ole mitään asiakirjoja koulutuksestaan. Suhteellisen yksinkertaisella arvioinnilla, johon mahdollisesti yhdistettäisiin joitakin kokeita, voitaisiin tehdä paljon tämän kohderyhmän hyväksi.

Korkea-asteen oppilaitosten on itsenäisesti laadittava tätä koskeva politiikka. Toinen esimerkki koskee korkeakoulutukseen pääsyä, jos tutkintotodistus voidaan esittää. Oletetaan, että syyrialaisella pakolaisella on kasvatustieteen kandidaatin tutkinto. ENIC/NARIC voi tutkia asiaa ja päättää sitten, että tutkintotodistus tunnustetaan kandidaatin tutkinnoksi riippumatta siitä, millä alalla se on suoritettu. Jos hän kuitenkin haluaa jatkaa opintojaan maisterin tutkintoa varten, kyseinen korkeakoulu päättää, pitääkö hänen esimerkiksi pitää välivuosi ennen maisterin tutkinnon aloittamista vai ei, mitä kurssikokonaisuuksia hänen pitää suorittaa ja mitä ei jne.

Jotta lahjakkaille, korkeasti koulutetuille kolmansien maiden kansalaisille voitaisiin tarjota mahdollisuus opiskeluun, tarvitaan jonkin verran tukea. Sitä on edelleen aivan liian vähän, ja monet näistä ihmisistä joutuvat selvittämään kaiken itse ja selviytymään opinnoistaan yksin. Muutamat korkeakoulut pyrkivät tekemään parhaansa, mutta yleisesti ottaen on vielä paljon tehtävää. Jotkut korkeakoulut tarjoavat kolmansien maiden kansalaisille aloitteita, kuten mentorointia, valmennusta ja vapaa-ajan toimintaa. Pakolaisopiskelijoille on tarjolla monenlaista psykologista tukea. Joillakin korkeakouluilla on hankkeita, kuten kaverihankkeita, joilla pyritään korjaamaan pakolaisopiskelijoiden sosiaalisten verkostojen puutetta. Pakolaisopiskelijat voivat joskus saada taloudellista tukea sosiaalipalveluista tai korkeakoulujen opiskelijapalveluista, riippuen heidän henkilökohtaisesta tilanteestaan ja oppilaitoksesta. Tuki voi vaihdella apurahoista, alennetuista rekisteröintimaksuista ilmaiseen majoitukseen. Näyttää kuitenkin siltä, että taloudelliset esteet, riittämätön yhteistyö sosiaalipalvelujen kanssa ja sosiaalisen verkoston puute haihduttavat monet menestymismahdollisuudet.

Viimeisenä muttei vähäisimpänä on kieli, joka on suuri kompastuskivi. Onko hyvä menetelmä saavuttaa B2-taso Euroopan kansallisessa kielessä ennen opintojen aloittamista? Hyvinvointialalla on myös kehoitettu kehittämään toimia, joiden avulla voidaan välttää pitkien kielikursseiden suorittaminen ensin. Ihmiset oppivat kieltä myös koulussa, käymällä korkeakoulukursseja. Jopa opiskelijoilla, jotka oletettavasti opiskelevat äidinkielellään, on usein vielä matkaa siihen, että he hallitsevat akateemisen kielen sujuvasti. Sitä oppii tekemällä.

Muutamat korkeakoulut järjestävät valmistavia kursseja erityisesti pakolaisille tai uusille tulokkaille yleensä. Niissä yhdistyvät intensiivinen kielikurssi B2-tason saavuttamiseksi ja erityinen huomio akateemiseen kielenkäyttöön, lisäselvitys korkeakoulujen pääsyaatimuksista ja huomion kiinnittäminen opintojen valintaprosessiin. Valitettavasti kysyntä on kuitenkin paljon suurempaa kuin tarjonta. Usein

nämä kurssit ovat myös pilottihankkeita, ja ne ovat yleensä riippuvaisia epävarmoista varoista, mikä vaikeuttaa niiden kehittämistä pitkällä aikavälillä.

3.2. *Pakolaisopiskelijoiden kohtaamat haasteet Euroopassa*

- Pakolaisten maahanpääsyyn ei sovelleta vakiomenettelyä
- Liian monimutkainen ja huonosti tiedotettu maahanpääsy.
- Epätäydellisiä hakemuksia ja puuttuvia asiakirjoja koskevat joustamattomat hallintoviranomaiset.
- Ulkomaisen koulutuksen laadun arvioinnin vaikeus.
- Useimmilla pakolaisilla ei ole edes taustatietoja opintojensa suorittamiseen, saati sitten tunnustettuja oppimiskokemuksia.
- Vaikka aiempia koulutusvaatimuksia tai valmentavia ohjelmia tehtäisiinkin pakollisiksi, pakolaisten on ehkä aloitettava alusta.
- Tutkintojen uusiminen
- Opetussuunnitelmien ja koulutusjärjestelmien sisällöissä on suuria eroja, jotka eivät oikeastaan oikeuta tutkintojen siirtoa.
- Kielimuurit
- Ajan puute
- Vaikeus tottua akateemisiin vaatimuksiin
- Riittämättömät taloudelliset resurssit
- Navigointi monimutkaisissa, huonosti dokumentoiduissa koulutus- ja sisäänpääsyjärjestelmissä.

3.3. *Euroopan korkeakoulujen tarpeet*

- Korkeakoulujen olisi kehitettävä prosesseja, joiden avulla pakolais- ja maahanmuuttajataustaiset ja yleensä heikommassa asemassa olevat hakijat voidaan ottaa paremmin huomioon haku- ja sisäänpääsymenettelyissä.
- Tunnistetaan erityisryhmien tarpeet jo varhaisessa vaiheessa, jotta helpotetaan pääsyä korkeasteen koulutukseen ja integroitumista siihen.
- Hyväksytään positiivinen syrjintä perusteltuna toimintatapana sen varmistamiseksi, että kaikki mahdolliset opiskelijat saavat yhtäläiset koulutusmahdollisuudet.
- Lisätä tietoa eri koulutusjärjestelmistä, jotta RPL voidaan toteuttaa asianmukaisesti.

3.4. *Päätelmä*

Johtopäätöksenä voidaan todeta, että kolmansien maiden kansalaisten korkea-asteen koulutukseen ilmoittautumisen yhteydessä noudattamia reittejä on yhtenäistettävä.

On tärkeää, että otetaan käyttöön yhdenmukaistettu menettely, mutta yhtä tärkeää on, että kolmansien maiden kansalaisille tiedotetaan asiasta riittävästi ja että heille annetaan asianmukaista tukea ja ohjausta. Kolmansien maiden kansalaisille olisi esimerkiksi ilmoitettava viipymättä, mihin he voivat kääntyä. Lisäksi on poistettava taloudelliset ja sosiaaliset esteet, kuten kielikurssien rekisteröintimaksut tai tiedon puute opiskelijaelämästä.

Koska standardoitua opintopolkua ei ole lainkaan, tulevat opiskelijat luottavat nyt "kuulopuheiden" tietoihin sekä etulinjan palveluiden ja korkeakoulujen ohjaajien harkinnanvaraiseen tietämykseen ja halukkuuteen. Tämä johtaa epäselvyyksiin, turhautumiseen ja usein liian pitkiin ja erityisesti tarpeettomiin viivytyksiin ja jonotuslistoihin. EAC:n tunnustamista korkea-asteen koulutuksessa koskevan vakimuotoisen menettelyn kehittäminen on merkittävä askel tämän ongelman ratkaisemiseksi.

4. *MENETTELY*

Johdanto

MaxiPAC-EU-ohjelmassa ehdotetaan yhtenäistä menettelyä kolmansien maiden kansalaisten aiemmin hankkimien pätevyyksien arvostamiseksi.

Useimmat EU:n korkea-asteen oppilaitokset käyttävät samankaltaisia vaiheita, välineitä ja resursseja kansallisten hakijoiden (kyseisen maan opiskelijoiden) EAC-menettelyissä, vaikkakaan eivät samalla tavalla, mikä voi johtaa epäselvyyksiin ja epätasa-arvoisuuteen. Useimmissa tapauksissa EAC-menettely koostuu vähintään seuraavista kahdesta vaiheesta:

- Kuvaus hakijan tilanteesta, esimerkiksi koulutuksellinen ja sosioekonominen tausta, motiivi EAC-menettelyn aloittamiselle, henkilöllisyyden ja pätevyyden osoittavien asiakirjojen tarkastus jne.
- Joukko välineitä, joilla testataan ja osoitetaan hakijan tiedot, taidot ja kokemus opiskelualalta: tapaukset, testit, arvioinnit, portfolio jne.

Ohjeet vakiomenettelyn muuttamiseksi pakolaisille sopivammaksi löytyvät Lissabonin tunnustamista koskevan sopimuksen (1997) 7 artiklasta ja Bolognan yleissopimuksesta (1999), kuten edellä mainittiin. MaxiPAC-EU tekee seuraavat muutokset:

- Strukturoitu skannaus, joka antaa luotettavaa tietoa hakijan koulutuksesta, työkokemuksesta ja kielitaidosta ja jota voidaan soveltaa kaikissa Euroopan korkeakoulutusalueen korkeakouluissa.
- Useita lyhyitä tapauksia sisältävä vaihe, joka edeltää varsinaisia EAC-menettelyjä ja joka on ensimmäinen ja edullinen vaihe opiskelijan ja valitun ohjelman toteutettavuuden mittaamiseksi.
- Vasta näiden kartoittavien vaiheiden jälkeen hakijalle tarjotaan EAC-menettelyn päävaiheena portfolioa, johon usein yhdistetään erityyppisiä arviointeja.
- Psykososiaalista tukea tarjotaan koko hakuprosessin ajan yhdistämällä asianomaisen korkeakoulun opiskelijapalvelut muihin paikallisiin palveluihin, jotka voivat tukea pakolaisen kotoutumisprosessia.

Tämä on johtanut MaxiPAC-menettelyyn, jossa on neljä vaihetta, joista viimeinen on pikemminkin jatkuva prosessi menettelyn aikana:

- Kaksi valmisteluvaihetta
 - Vaihe 1 Eurooppalaisen pätevyyden skannaus
 - Vaihe 2 Useita lyhyitä tapauksia
- PAC-menettelyn ydin
 - Vaihe 3 Portfolio ja arvioinnit
- Jatkuvasti sivuava askel
 - Vaihe 4 Psykososiaalisen kontekstin tukeminen

4.1 Vaihe 1: Eurooppalaisten tutkintojen skannaus (valmistelu)

Tausta ja käyttö

Hankkeemme perustuu norjalaisen NOKUTin kehittämään eurooppalaiseen tutkintopassiin, mutta siihen on tehty joitakin merkittäviä muutoksia. Norjan koulutuksen laadunvarmistusvirasto (NOKUT: Norjan ENIC/NARIC-virasto) on kehittänyt eurooppalaisen pakolaispassin, jossa korkeakoulututkintoja arvioidaan saatavilla olevien asiakirjojen ja strukturoidun haastattelun perusteella. Menetelmään sisältyy myös tietoja hakijan työkokemuksesta ja kielitaidosta. Asiakirja tarjoaa luotettavaa tietoa kotouttamisesta ja etenemisestä kohti työllistymistä ja jatko-opintoihin pääsyä. Kyseessä on arviointijärjestelmä, joka on kehitetty erityisesti pakolaisia varten, myös niitä, jotka eivät pysty täysin todistamaan tutkintonsa pätevyyttä.

On syytä huomata, että koko Euroopassa on suoritettu vain 375 menettelyä ja myönnetty 298 passia. Kyseessä on siis toistaiseksi pieni aloite, joka on vielä "pioneerivaiheessa". Suunnitelmat EQS:n siirtämisestä muihin ENIC/NARIC-verkoston keskuksiin ovat käytännössä jäissä.

Toisin kuin NOKUT, MaxiPAC-EU käyttää termiä "skannaus" eikä "passi". Mielestämme termin "eurooppalainen pätevyyskannaus" käyttö korostaa enemmän asiakirjan oikeaa luonnetta: se on käytännönläheinen asiakirja, jota käytetään pääasiassa kaunistelemattomana, mutta jolla ei ole itsessään mitään virallista arvoa. Se antaa hyvän yleiskuvan kolmannen maan kansalaisen elämänkaaresta ja erityisesti hänen hankkimastaan pätevyydestä ja osaamisesta. Se on erityisen hyödyllinen lähtökohta erityisesti silloin, kun asiakirja voidaan siirtää korkeakoulusta toiseen tai korkeakoulun sisällä osastolta toiselle. Se estää kolmannen maan kansalaista kertomasta tarinaansa toistuvasti ja pitämästä kaikki valmistumista jne. koskevat yksityiskohdat tuoreena mielessään. Eurooppalaisen tutkintotilannekatsauksen avulla saadaan välittömästi yleiskuva tutkinnoista, pätevyydestä, kielitaidosta, oleskelusta jne. Se helpottaa näin ollen huomattavasti korkeakoulujen sisäänottoa ja helpottaa myös tiedostojen siirtämistä osastolta/oppilaitokselta toiselle.

Yleisesti ottaen eurooppalainen karsintakierros on seuraava:

1. Hakijan osallistumishakemus, jossa ilmoitetaan syntymäpaikka ja EAC:n kannalta merkitykselliset rajanylitysmaat, kielitaito jne.
2. Yksityiskohtainen kuvaus koulutustaustasta EAC:n kyselylomakkeen ja asiaankuuluvien asiakirjojen perusteella.
3. Käytettävissä olevien asiakirjojen tarkastelu
4. Osallistujan strukturoitu haastattelu, jonka tavoitteena on EAC-kyselylomakkeen oikea tulkinta.
5. Arvioija antaa hakijalle hyväksytyt EAC:n.

MaxiPAC-EU-menettelyssä EQS-arviointi on keskeinen osa hakijoiden vastaanottoa: se on ensimmäinen kontakti hakijan ja EQS-arvioijan välillä. Ensin EQS-arvioija selittää MaxiPAC-menettelyn neljä vaihetta varmistaakseen, että hakijalla on oikeat tiedot kaikista vaiheista. Tämän jälkeen arvioija keskittyy siihen, mikä on EQS:n tarkoitus tehokkaana menettelyä, jolla saadaan ensivaikutelma hakijan identiteetistä, pätevyydestä ja kokemuksista. Koska hakija saattaa olla pakolainen ja hänellä on saattanut olla kielteisiä kokemuksia viranomaisten kanssa, luottamuksen ja luotettavuuden rakentaminen on olennaisen tärkeää tässä ensimmäisessä vaiheessa.

Hakijaa pyydetään ennen vastaanottoa lähettämään EAC-lomake ja jäljennökset kaikista saatavilla olevista asiaankuuluvista asiakirjoista.

Varsinainen eurooppalainen karsintakoe koostuu viidestä osasta:

- Henkilötiedot
- Kielitaito
- Aiemmin hankittu pätevyys
- Aiemmin hankittu osaaminen
- Tietokonetaidot

Vastaanottokierroksen aikana näistä viidestä tekijästä ja hakijan toimittamista asiakirjoista käytävän vuoropuhelun tavoitteena on saada selkeä käsitys hakijan tilanteesta korkea-asteen koulutukseen pääsyy näkökulmasta Euroopassa.

Omakohtaiset kyselylomakkeet ja haastattelut tehdään mahdollisuuksien mukaan jollakin hakijan kielellä. On toivottavaa, että "todistusten arvioijat" tuntevat itse riittävästi kieliä ja koulutusjärjestelmiä, joskus jopa kyseisten alkuperämaiden oppiaineita.

EAC:ta koskeva vuoropuhelu tarjoaa erittäin hyvän ja varsin yksityiskohtaisen taustatiedon kolmannen maan kansalaisen työelämästä ja velvollisuuksista.

Tämän MaxiPAC-EU-menettelyn ensimmäisen vaiheen tuloksena arvioija toimittaa hakijalle hyväksytyyn version hakijan eurooppalaisesta pätevyysvaatimuksista. Tämä hyväksytty EQS tarjoaa pakolaisille ja muille kolmansien maiden kansalaisille vähintään kaksi vaihtoehtoa:

- Ehdokas voidaan helpommin ohjata kohdennettuun arviointiin. Itse arvioinnin sisältö - ainakin jatko-opintojen osalta - määräytyy koulutuslaskelmien mukaan.
- Kaikkien Euroopan korkeakoulualan korkeakoulujen on hyväksyttävä tunnustettu eurooppalainen tutkintotodistus, joten hakijan ei enää tarvitse toistaa menettelyä hakiessaan toiseen Euroopan korkeakoulualan korkeakouluun.

Malli/asiakirja Eurooppalainen tutkintotarkastus

Eurooppalainen tutkintoskannaus

1. Henkilökohtaiset tiedot

Sukunimi:

Nimi:

Katu:

Nr:

Kaupunki:

Postinumero:

Puhelin/mobiili:

Sähköposti:

Sukupuoli:

Syntymäaika:

Syntymäpaikka:

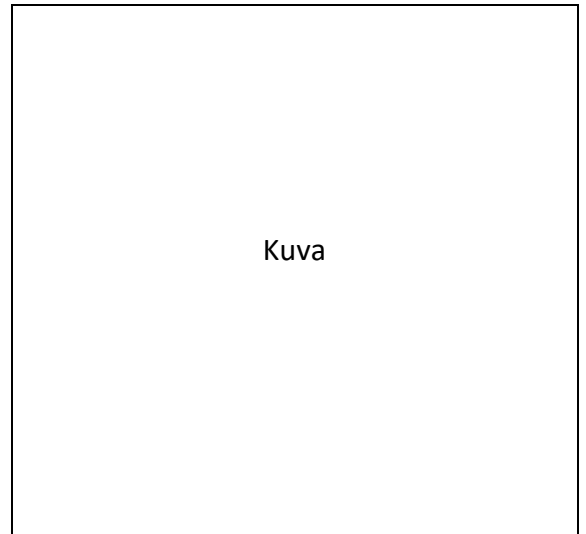
Syntymäpaikka: Syntymämaa:

Kansalaisuus:

Siviilisäätö:

Asuntojen järjestys:

Kansallinen rekisterinumero (jos ei ole saatavilla, muu tunniste):

Asema (Geneven yleissopimuksen mukaan):

.....
.....
.....

→ Käytä mieluiten jotakin seuraavista:

- Rajoittamaton oleskeluoikeus
- Tunnustettu pakolainen
- Tytäryhtiöiden suojelu
- suojelu humanitaarisista syistä
- kansalaisuudeton, jolla on oleskeluoikeus

Menettelyssä -> määritä mikä menettely:

- Turvapaikanhakija
- Perheenyhdistämishakemus
- Valtioton ilman oleskeluoikeutta

Ilman laillista asuinpaikkaa

Muut:

Lisähuomautuksia:

Rekisteröintipäivä:

Päivä, jona EQS myönnettiin:

2. Lisätietoja

Opinto-ohjelma/kiinnostuksen kohde:

1)

.....

2)

.....

3)

.....

Opintotaso, jolle haluat hakea: Associate-tutkinto/ Bachelor-tutkinto/ Master-tutkinto/ Tohtorin tutkinto.

Mieluiten:

.....

Muuten:

.....

Henkilöt, joihin voimme ottaa yhteyttä hakemuksesi osalta:

Nimi	Puhelin/Mobiili	Sähköposti	Suhde

3. Kielitaito

Ei Riittämätön Riittävästi Kohtalainen Hyvä Erittäin
hyvä

Hollantilainen

Ranskan

Englanti

Muut kielet

Vastaanottavan maan kielen (esim. hollannin kieli) tasoni on A1; A2; B1; B2; C1:

Englannin kielen taitotasoni on A1; A2; B1; B2; C1:

Äidinkieleni (C2) on

Hallitsen myös seuraavat kielet (ei taulukossa):.....

4. Yleiskatsaus tutkintotodistuksiin

Tutkinnot

Maa	Virallinen tutkintotodistus Tutkinnon nimi	Oppilaitoksen nimi	.../... asti .../...	Saatu tutkintotodistus? Kyllä/Ei	Tunnustanut ENIC/NARIC- ENIC/NARIC/NARIC/NARIC? Kyllä/Ei

Maa	Virallinen tutkintotodistus Tutkinnon nimi	Oppilaitoksen nimi	.../... asti .../...	Saatu tutkintotodistus? Kyllä/Ei	Tunnustanut ENIC/NARIC- ENIC/NARIC/NARIC/NARIC? Kyllä/Ei

ENIC/NARICin päätös -> huomautukset:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. Katsaus asiaan liittyvään kokemukseen

Työkokemus

Maa	Ammatti	Organisaation nimi ja kuvaus	.../... ja .../... välillä.	Työ ja vastuut (mitä sinä teit?)

6. Vapaaehtoistoiminnan kokemukset

Maa	Taidon/osaamisen kuvaus	.../... ja .../... välillä.	Kuvaile, missä ja miten olet hankkinut tämän osaamisen.

7. Tietokonetaidot

Kyllä

Ei

Osaan työskennellä riittävästi MS Wordilla

Osaan kirjoittaa Wordissa

Osaan tehdä otsikoita

Voin luoda automaattisen sisällysluettelon

Osaan työskennellä riittävästi PowerPointin kanssa

Voin tehdä esityksen

Voin muotoilla dioja valintani mukaan

Voin käyttää animaatioita esityksessäni

Minulla on sähköpostin käytön perustaidot

Voin luoda ja lähettää sähköpostia

Voin vastata sähköpostiin

Voin lisätä liitetiedoston sähköpostiini

Osaan työskennellä Excelin kanssa

Osaan laittaa tiedot oikeisiin kehyksiin

Voin luoda taulukon

Osaan lisätä matemaattisia laskutoimituksia

Osaan työskennellä tietokoneella riittävästi korkeakouluopetusta varten.

Luulen tarvitsevani lisätukea atk-taidoissa

4.2 Vaihe 2: Useita lyhyitä tapauksia (valmistelu).

Useat lyhyet tapaukset koostuvat useista lyhyistä kirjallisista tapauksista kyseisessä ohjelmassa eli ohjelmassa, jota varten kolmannen maan kansalainen hakee vapautusta tai lyhennettyä koulutusväylää.

Usean lyhyen tapauksen vaihe antaa suuntaa sen määrittämiseksi, onko MaxiPAC-menettelyn jatkaminen asianmukaista. Tässä vaiheessa kysytään kolme kysymystä, joissa keskitytään kolmannen maan kansalaisen tietoihin. Jos kaikkiin kolmeen kysymykseen vastataan oikein, voidaan olettaa, että kolmannen maan kansalainen voi saada vapautuspaketin, joka perustuu hänen EAC-arvoonsa. MaxiPAC-EU ehdottaa, että kutakin kysymystä varten on varattava enintään kaksi sivua: tämän vaiheen olisi oltava lyhyt ja helposti arvioitavissa, jotta menettelyn tämä vaihe vie mahdollisimman vähän aikaa sekä kolmannen maan kansalaiselta että asianomaiselta korkeakoululta.

Nämä "useat lyhyet tapaukset" olisi kuitenkin laadittava kutakin ohjelmaa varten. Ne ovat luonnollisesti hyvin ohjelmakohtaisia, joten asianomaisten ohjelmien olisi laadittava ne itse. Ne ovat mieluiten monivalintakysymyksiä, koska ne voidaan arvioida nopeasti. Tällöin ohjelmalla on tietenkin oltava kysymyspatteristo, jotta oikeiden vastausten ulkoa opettelua voidaan välttää. Ne voivat olla myös esimerkiksi vapaita vastauskysymyksiä, jos ohjelman erityisluonne sitä edellyttää.

4.3 Vaihe 3: Portfolio, arviointi ja lisäkokeet.

Portfolio ja lisäkokeet

Jos kolmannen maan kansalainen haluaa jatkaa menettelyä, hän kokoaa portfolion ja hänelle tarjotaan hakemusasiakirjoista riippuen lisäarvioiteja.

Menettelyn tämä osa on jokseenkin samanlainen kuin useimmat nykyiset EAC:n menettelyt, joita käytetään EU:n kansalaisten kohdalla: portfolio sisältää todisteita ja osoituksia aiemmin hankitusta osaamisesta: tiedoista, ymmärryksestä, taidoista ja asenteista, joita ei voida vahvistaa muodollisesta opintopolusta saadulla opintotodistuksella. Pakolaisia ja muita kolmansien maiden kansalaisia koskeva MaxiPAC-menettely on osittain samankaltainen, mutta se kattaa myös muualla hankitut tutkinnot (EAC). Kolmannen maan kansalainen, jolla on yksi portfolio, voi siis esittää molemmat EAC-asiakirjat vapautusta varten tai hakea lyhennettyä opintopolkua.

Ennen kuin perehdymme tarkemmin MaxiPAC-portfolion erityispiirteisiin, korostamme ensin sen eroja nykyiseen EAC-portfolioon verrattuna:

1. Aiemmin hankittu osaaminen ja muualla hankittu pätevyys yhdistetään ja osoitetaan yhdessä portfolioissa.
2. Tarvitaan joustavaa tulkintaa, sillä osaamisprofiilit vaihtelevat suuresti eri puolilla maailmaa.
3. Muulla kuin kansallisella kielellä (esim. englanniksi) kirjoitettu portfolio voidaan hyväksyä.
4. Valvovan arvioijan lisäksi suosittelemme "kaveria", jolla on kokemusta korkea-asteen koulutuksesta vastaanottavassa maassa ja joka auttaa portfolion laatimisessa.

Portfolion lisäksi asiaankuuluvaa osaamista voidaan arvioida arviointikeskuksen menettelyllä: erilaisilla testeillä, simulaatioilla, tapauksilla, haastatteluilla jne. Kaikki kolmannen maan kansalaisen tuomat pätevydet ja tutkinnot tunnustetaan tai jätetään tunnustamatta MaxiPAC-menettelyn läpikäymisen jälkeen.

MaxiPAC-menettelyssä verrataan kolmannen maan kansalaisen osaamista kyseisen ohjelman alakohtaisiin oppimistuloksiin, ja se voi johtaa hyväksymispäätökseen tai hylkäämispäätökseen ja hakijalle annettaviin lisäohjeisiin. Vapautusten myöntäminen on täysin asianomaisen korkeakoulun vastuulla. Näin ollen esimerkiksi osittaisten vapautusten myöntäminen voi vaihdella oppilaitoksittain.

Pakolainen tai kolmannen maan kansalainen laatii portfolion, jonka sisältö voi olla esimerkiksi seuraava: kokemukset organisaatioissa, tunnetut tietokoneohjelmat, entisen työnantajan raportti, joka osoittaa, että kolmannen maan kansalainen on pätevä tietyillä aloilla, suoritettut kurssit, muualla hankitut tutkintotodistukset (riippumatta siitä, onko ENIC/NARIC tunnustanut niitä) tai tutkintotodistukset jne.

Kaikki portfolioissa olevat todisteet lajitellaan kyseisen ohjelman edellyttämien pätevyysien mukaan. Koska osaamista arvioidaan todennäköisesti ohjelman standardien ja alakohtaisten oppimistulosten perusteella, tämä tarkoittaa, että korkeakoulut luokittelevat kaikki asiakirjat ja todisteet saman rakenteen mukaisesti.

Alakohtaiset oppimistulokset määrittelee yhdessä tiettyä ohjelmaa tarjoava korkeakoulu. Kansallinen akkreditointiorganisaatio (esim. NVAO Flanderissa ja Alankomaissa) validoi korkeakoulujen ja korkeakoulujen neuvoston tai niiden edustajien kattorakenteessa vahvistamat oppimistulokset. Kaikki alakohtaiset oppimistulokset luokitellaan automaattisesti tasoittain kansallisessa tutkintorakenteessa, sisällytetään NVAO:n tutkintotietokantaan ja julkaistaan akkreditointielimen verkkosivustolla. Lyhyesti sanottuna suoritettujen ohjelman tuloksena odotettavat taidot näkyvät kyseisen ohjelman oppimistuloksissa.

Kolmansien maiden kansalaisten ei ole helppo nähdä metsää puilta. Siksi MaxiPAC-menettelyssä ehdotetaan, että koulutetut arvioijat ja kaverit valmentavat portfolion laatimisprosessia. Yhä useammat korkeakouluissa työskentelevät arvioijat koulutetaan auttamaan henkilöitä EAC-portfolion laatimisessa. Ehdotamme lisäkoulutusta joillekin näistä arvioijista, jotta he voisivat erityisesti auttaa pakolaisia ja kolmansien maiden kansalaisia portfolion laatimisessa korkeakoulun vaatimusten mukaisesti. Lisäkumppani voi helpottaa pakolaisen integroitumista korkeakoulu yhteisöön.

Asianomainen arvioija antaa kolmannen maan kansalaisen käyttöön valitun koulutusohjelman oppimistulokset kokonaisuudessaan. Perimmäisenä tavoitteena on verrata kolmannen maan kansalaisen henkilökohtaista profiilia vaadittuihin oppimistuloksiin. Aluksi arvioijan tehtävänä on tarkistaa kolmannen maan kansalaisen kanssa:

- Onko EAC-menettely tarkoituksenmukaisin menetelmä?
- Onko hakija saanut käsikirjan ja portfolion ja selvityksen siitä?
- Mihin opinto-ohjelmaan (esim. opinnäytetyö, pääaine jne.) hakija ilmoittautuu?
- Ovatko hakijan pätevydet selkeästi muotoiltuja ja liittyvätkö ne kurssikokonaisuuksiin?

Arvioija selittää joka tapauksessa MaxiPAC-menettelyn ja auttaa määrittämään, onko EAC-menettely mahdollinen. Hän antaa tietoa menettelyn kaikista osista, tarvittaessa myös pääsykoejärjestelyistä, ja neuvoa portfolion koostamisessa.

Kolmansien maiden kansalaisten salkku koostuu ainakin seuraavista:

- Eurooppalainen karsintakerros

- Moninkertaisen lyhyen testin tulokset
- Ansioluettelo
- Tukevat asiakirjat
- Toimitettujen tositteiden yleinen tarkastelu ja tulkinta
- Henkilökohtainen perustelu
- Jäljennös henkilöllisyystodistuksesta tai liitteistä 25 ja 26 (turvapaikkahakemus) tai virallinen rekisteröintitodistus siitä, että hallitus on ottanut turvapaikkahakemuksen käsiteltäväksi

Heti kun portfolio on luotu tai sitä kehitetään, arvioija merkitsee ylös kysymykset ja elementit, joihin hän haluaa suullisen selityksen. On mahdollista, että arvioija toteaa, että tietyt pätevyudet voidaan osoittaa vain esimerkiksi lisätaitokokeella tai tietämyskokeella, jolloin arvioija keskustelee tästä kolmannen osapuolen kanssa hyvissä ajoin.

Seuraavia kriteerejä käytetään arvioitaessa portfolioon sisälttävää näyttöä:

- Todisteiden on oltava aitoja ja luotettavia. Jos todiste on kolmannen osapuolen laatima (kuten todistus tai arviointi hakijan työn tietyistä näkökohdista), on tärkeää, että asiakirja on allekirjoitettu ja leimattu.
- Todisteiden on liityttävä selkeästi siihen osaamiseen, jonka hakija haluaa osoittaa.
- Todisteiden on oltava riittävän ajantasaisia.
- Todisteiden olisi osoitettava, että kokemuksen alalla on vietetty riittävästi aikaa, ja niiden olisi katettava vaaditun kokemuksen laajuus ja syvyys, jotta kokemuksen laajuus konkretisoituisi. Kertaluonteinen "osuma" ei ole määrällisesti riittävä.
- Todisteiden ei pitäisi tulla vain yhdeltä puolelta.

On tärkeää, että arvioija miettii yhdessä kolmannen maan kansalaisen kanssa huolellisesti oppimistulokset (odotetut taidot) ja sen, miten kolmannen maan kansalainen voi osoittaa niiden hallinnan. Liitteessä 1 on esimerkki tästä. Jos kolmannen maan kansalainen hallitsee tietyt taidot/oppimistulokset, mutta hänellä ei ole riittävä näyttöä, voidaan päättää pyytää lisätutkimusta, esimerkiksi osaamishaastattelua, hallitsevuustestiä, simulaatiotehtävää, tapaustutkimusta tai tietämystestiä.

Kielikohtaisesti sovelletaan yleensä seuraavia vaatimuksia: kielitaitotaso B1 sillä kielellä, jolla ohjelmaa opetetaan. Kannatamme B1-osaamistasoa, vaikka EAC-menettelyssä vaaditaan yleensä B2-osaamistasoa. Monet kolmansien maiden kansalaiset eivät kuitenkaan täytä B2-osaamistasoa, vaikka heillä on aiempaa akateemista koulutusta, jonka ansiosta he voivat nopeasti puhua akateemista kieltä toisella kielellä. On myös muistettava, että kolmansien maiden kansalaiset tulevat usein kielitaidon osalta kaukaa ja saavuttavat usein B1-tason muutamassa vuodessa. Kielen kannalta kaukaa tulleilla tarkoitetaan: täysin erilainen kieliperhe kuin isäntämaassa, erilaiset aakkoset, erilaiset lauserakenteet ja niin edelleen.

Kielitaidon tasoa ei tarvitse ottaa huomioon, jos:

- voidaan osoittaa, että kolmannen maan kansalainen on suorittanut vähintään yhden lukuvuoden keskiasteen koulutusta paikallisella kielellä;
- voidaan osoittaa, että kolmannen maan kansalainen on hankkinut vähintään 30 opintopistettä korkea-asteen koulutuksen paikallisista (tai esim. englanninkielisistä) opintokokonaisuuksista.

Arvioinnista ja lopullisesta päätöksestä laaditaan loppuraportti, jonka kaikki mukana olleet asiantuntijat allekirjoittavat. Sen lisäksi, että tunnustetut osaamiset nimetään, tunnustamattomille osaamisille on selkeä motivaatio. Lopputulos on myönteinen tai kielteinen.

Arviointilautakunta antaa hakijalle kirjallisen ja allekirjoitetun päätöksen. Muutoksenhaun pitäisi olla mahdollista sen jälkeen, kun päätös on annettu hakijalle tiedoksi.

Portfolion esittelyn ja arvioinnin jälkeen toimielimen nimeämä asiantuntijaryhmä (noin kolme arvioijaa) suorittaa lopullisen arvioinnin. On tärkeää, että lopullinen päätelmä tehdään ennalta määriteltyjen kriteerien perusteella. Asiantuntijat työskentelevät toisistaan riippumatta. Arvioinnin päätteeksi asiantuntijat keskustelevat siitä, mitkä taidot tunnustetaan. Erimielisyyksien sattuessa enemmistöpäätös ratkaisee.

Go - No go neuvojen ja ajoituksen kanssa

Arvioinnin jälkeen tuomaristo antaa lopullisen johtopäätöksen, jossa selvitetään, mitkä ohjelman osat opiskelijan on vielä suoritettava ja mistä ohjelman osista opiskelija on vapautettu. Tämä voi vaihdella siitä, että hänen on edelleen suoritettava muutama kurssi tai koko ohjelma. Äärimmäisissä tapauksissa on jopa mahdollista, että opiskelija vapautetaan kokonaan kaikista tehtävistä ja hän saa tutkintotodistuksen arvioinnin perusteella.

Lopputulos on joko myönteinen ("Go") tai kielteinen ("No Go").

- "Go": portfolio osoittaa, että olet sopiva ottamaan sinut ohjelmaan lyhennetyllä opintopolulla oppilaitoksessamme.
- "No Go": portfolio ei osoita riittävästi soveltuvuuttasi ohjelmaan pääsemiseksi lyhennetyllä opintopolulla oppilaitoksessamme.

4.4 Vaihe 4: Psykososiaalinen tuki (jatkuvasti täydentävä vaihe).

Kun opiskelija tietää, mitkä ohjelman osat hänen on vielä suoritettava ja mistä hän on vapautettu, hän voi aloittaa opintojensa suunnittelun. Tämä on kuitenkin erittäin vaikea tehtävä kolmannen maan kansalaiselle: toisaalta pakolainen/maahanmuuttaja ei tunne Euroopan maan koulutusjärjestelmää, ja toisaalta hän on saattanut kokea traumatisoivia kokemuksia kotimaassaan tai matkalla Eurooppaan.

Siksi MaxiPAC-menettelyssä otetaan nimenomaisesti huomioon hakijan tilanne. Tämä vaihe "psykososiaalinen tuki" alkaa ensimmäisestä yhteydenotosta, ja se on läsnä menettelyn kaikissa vaiheissa. Seuraavat seikat otetaan huomioon mahdollisuuksien, rajoitusten ja mahdollisten ratkaisujen osalta:

- Psykososiaalinen konteksti
- Lääketieteellinen tilanne
- Taloudellinen tilanne
- Asumistilanne
- Kulttuuriin ja kieleen integroituminen
- Koulutusympäristö

Psykososiaalinen konteksti

On todennäköistä, että kolmannen maan kansalaisen tai pakolaisen psykososiaalinen konteksti häiriintyy ainakin tilapäisesti. Ehdotamme, että ainakin helpotetaan yhteydenpitoa luottamushenkilöön korkeasteen oppilaitoksessa ja henkilökohtaisessa elämässä (esim. kaveriin), jonka kanssa voi keskustella henkilökohtaisista elämänasioista. Näitä voivat olla esimerkiksi huoli perheestä ja ystävistä kotona, ahdistuksen tai yksinäisyyden tunteet, kysymykset integroitumisesta opiskelijoiden ja muiden sosiaalisten kontaktien verkostoihin, sosiaalipalvelujen saatavuus jne. MaxiPAC-menettelyn ensimmäisen vaiheen, eurooppalaisen pätevyyskartoituksen, tulokset ovat hyödyllisiä hakijoiden psykososiaalisen tilanteen arvioinnissa ja yhteydenpidossa mahdollisiin luottamushenkilöihin, jotta voidaan tutkia esteitä ja löytää ratkaisuja asianmukaisen opiskelun mahdollistamiseksi.

Lääketieteellinen tilanne

Pakolaiset ja kolmansien maiden kansalaiset eivät aina pääse terveydenhuollon piiriin, vaikka he saattavat kärsiä hoitoa vaativista fyysisistä ja/tai psyykkisistä sairauksista. MaxiPAC-arvioija/valmentaja voi tarjota ohjausta terveydenhuoltoon ja terveydenhuollossa prosessin alussa tai sen aikana. Työskentely koulutetun vapaaehtoisten "kavereiden" verkoston kanssa voi helpottaa tätä prosessia, rakentaa luottamusta ja tarjota lohtua vaikeissa tilanteissa.

Taloudellinen tilanne

Pakolaisilla ja kolmansien maiden kansalaisilla voi olla omia tuloja tai he voivat olla riippuvaisia sosiaalituesta. Kun otetaan huomioon opiskelun (korkeat) kustannukset, on tärkeää, että kaikki taloudelliset edellytykset otetaan huomioon realistisessa budjettisuunnitelmassa ja että kaikki yhteistyökumppanit ja sosiaalilaitokset sitoutuvat siihen selkeästi. Tämä tarkoittaa, että arvioija - valmentaja - kaveri ottaa yhteyttä paikalliseen sosiaalipalvelujen verkostoon ja tekee selviä sopimuksia korkeakoulutukseen pääsyn helpottamisesta niiden Euroopan ulkopuolelta tulevien maahanmuuttajien osalta, jotka tarvitsevat apua näiltä palveluilta.

Asumistilanne

Sama pätee myös asuntotilanteeseen. EU:n korkeat elinkustannukset voivat olla ongelmallisia kaikille opiskelijoille, myös pakolaisille ja kolmansien maiden kansalaisille. Korkeakoulun asuntopalvelu voisi varata erityisen joustavan tai tilapäisen asuntotarjouksen pakolaisille ja kolmansien maiden kansalaisille, jotka tarvitsevat kiireellisesti asuntoa. Kamut voivat auttaa oikean asunnon löytämisessä ja muissa arkielämän asioissa.

Kulttuuriin ja kieleen integroituminen

MaxiPAC-verkko-oppimisalusta tarjoaa perustietoa ja -kurseja osallistuvien Euroopan maiden koulutusympäristöstä ja kielivaatimuksista.

Tuloksessa 2 tarkastellaan kaikkien MaxiPAC-kumppanimaiden osalta pakolaisten kotouttamista ja kulttuuriin sopeutumista koskevien erityisehtojen vaikutusta työhön ja koulutukseen sekä MaxiPAC-menettelyn täytäntöönpanoa korkeakouluissa, samoin kuin kielivaatimuksia tarkastellaan tuloksessa 4. Tuloksessa 2 tarkastellaan myös kielivaatimuksia.

Ystävien saaminen, sosiaaliseen elämään osallistuminen, ihmisten ja organisaatioiden verkostoon liittyminen on avainasemassa vastaanottavan maan kulttuurin ymmärtämisessä, ja se tarjoaa mahdollisuuden oppia kieltä epävirallisemmin. Koska useimmilla EU:n korkeakouluilla on strategioita, joilla pyritään rakentamaan yhteisöjä tavallisille opiskelijoille, suosittelemme voimakkaasti näiden ohjelmien avaamista ja mukauttamista pakolaisille ja muille uusille tulokkaille. Buddy voi auttaa luomaan yhteyksiä muihin sosiaalisiin kontakteihin, vapaa-ajan aktiviteetteihin ja nuoriso- tai aikuisjärjestöihin.

Koulutusympäristö

Koska MaxiPAC-verkko-oppimisalusta tarjoaa perustietoa ja -kurseja koulutuskontekstista, tarvitaan pakolaisille ja maahanmuuttajille räätälöityä vastaanottotilaisuutta, jotta voidaan vastata hakijan mielessä oleviin kysymyksiin ja epävarmuustekijöihin.

EQS antaa tietoa hakijan koulutustaustasta, mutta epäilyksiä voi silti olla siitä, onko viimeisestä koulunkäynnistä kulunut aikaa tai onko hakija tietokone- ja kielitaitoinen. Kuten kaikkien opiskelijoiden kohdalla, kokeen tyyppi ja vaikeusaste ovat jatkuva huolenaihe. Pakolaiset ja muut kolmansien maiden kansalaiset tarvitsevat tavallisia opiskelijoita enemmän hyvin täsmällisiä vastauksia kielivaatimuksia ja harjoittelumahdollisuuksia koskeviin kysymyksiin, jotta ohjelman vaatimukset voidaan räätälöidä heidän nykyisiin elämäntilanteisiinsa. Joskus näiden vaatimusten mukauttaminen voi olla tarpeen.

Kaikki (lisä)kustannukset olisi ilmoitettava selkeästi ja etukäteen. Tämä voi vaihdella laitoksittain. Kannatamme maksutonta ilmoittautumista pakolaisille, tarvittaessa valtion puuttuessa asiaan.

5. *POLITIIKKA SUOSITUKSET*

5.1. *Poliittiset suositukset Euroopan tasolla*

Lissabonin tunnustamista koskeva yleissopimus (1997) on tärkein oikeudellinen väline, joka koskee Euroopan ulkopuolisten kansalaisten tutkintojen tunnustamista Euroopassa. Sillä edistetään Euroopan ulkopuolella koulutettujen henkilöiden akateemisten tutkintojen oikeudenmukaista tunnustamista. Euroopan neuvosto laati yhteistyössä Unescon kanssa yleissopimuksen korkea-asteen koulutusta koskevien tutkintojen tunnustamisesta Euroopan alueella. Yleissopimusta kutsutaan lyhyemmin Lissabonin tunnustamista koskevaksi yleissopimukseksi, koska se hyväksyttiin Lissabonissa vuonna 1997. Yleissopimus on tärkein tutkintojen tunnustamista koskeva oikeudellinen väline Euroopassa. Tähän mennessä yli 50 valtiota on ratifioinut sen.

Bolognan julistus - Bolognassa 19. kesäkuuta 1999 kokoontuneiden Euroopan opetusministerien yhteinen julistus - on Bolognan prosessin tärkein ohjaava asiakirja. Sen hyväksyivät 29 Euroopan maan opetusministerit Bolognassa vuonna 1999 pidetyssä kokouksessaan. Siinä ehdotettiin eurooppalaista korkeakoulutusaluetta, jossa opiskelijat ja tutkinnon suorittaneet voisivat liikkua vapaasti maiden välillä ja jossa yhdessä maassa suoritettuja aiempia tutkintoja voitaisiin käyttää hyväksyttävänä pääsyaatimuksina jatko-opintoihin toisessa maassa. Bolognan julistuksessa luodaan helposti luettavissa oleva ja vertailukelpoinen tutkintojärjestelmä koko Eurooppaan: tutkintotodistus, kandidaatin tutkinto, maisterin tutkinto jne.

Kaksi elintä, korkea-asteen koulutuksen tutkintojen tunnustamista Euroopan alueella koskevan yleissopimuksen komitea ja akateemista liikkuvuutta ja tutkintojen tunnustamista käsittelevien kansallisten tietokeskusten eurooppalainen verkosto (ENIC/NARIC-verkosto), ovat vastuussa yleissopimuksen täytäntöönpanon seurannasta, edistämisestä ja helpottamisesta. Komitean tehtävänä on edistää ja seurata yleissopimuksen soveltamista. Tätä varten se voi hyväksyä sopimuspuolten enemmistöpäätöksellä suosituksia, julistuksia, pöytäkirjoja ja hyviä käytäntöjä koskevia malleja, jotka ohjaavat sopimuspuolten toimivaltaisia viranomaisia. Ennen päätösten tekemistä komitea pyytää ENIC/NARIC-verkoston neuvoja. ENIC/NARIC-verkosto tukee ja avustaa toimivaltaisia kansallisia viranomaisia yleissopimuksen käytännön täytäntöönpanossa.

Vaikka kaikki tämä asetus on riittävän hyvin tiedossa, sitä ei ole sovellettu tähän päivään mennessä. Suosittelemme, että Euroopan komissio, valmistelukunnan komitea ja ENIC/NARIC-verkosto ryhtyvät kiireellisiin toimiin Lissabonin tunnustamista koskevan yleissopimuksen elvyttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että LRC-sopimuksen allekirjoittaneet Euroopan valtiot mahdollistavat sen, että EU:n ulkopuolisten maiden kansalaiset voivat saada muualla hankkimansa osaamisen arvostuksen Euroopan korkeakoulujärjestelmässä. MaxiPAC-menettely on väline, jota voidaan käyttää harkitusti ja tehokkaasti tähän tarkoitukseen.

5.2. Poliittiset suositukset kansallisella tasolla

LRC:n allekirjoittaneiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden olisi tuettava sen täytäntöönpanoa, jotta EU:n ulkopuolisten maiden kansalaiset (pakolaiset, maahanmuuttajat jne.) voivat saada muualla hankkimansa tutkintotodistukset ja pätevyudet arvostetuksi korkea-asteen koulutuksessa. Asianomaisten maiden hallitusten ja opetusministerien on ryhdyttävä toimiin tämän tavoitteen saavuttamiseksi. MaxiPAC-menettely on toteuttamiskelpoinen ja harkittu menettely, jota ei ole liian vaikea toteuttaa Euroopan korkeakoulujärjestelmässä. Jotta Lissabonin tunnustamista koskeva yleissopimus voidaan panna täytäntöön, jäsenvaltioiden on laadittava ja pantava täytäntöön lainsäädäntöä. Kuten edellä mainittiin, yli 50 valtiota, mukaan lukien lähes kaikki Euroopan maat, on allekirjoittanut Lissabonin tunnustamista koskevan yleissopimuksen. Kansallinen lainsäädäntö on laadittava pikaisesti, jotta yleissopimus voisi tulla voimaan.

Pyydämme allekirjoittajavaltioita myös sallimaan suuremman prosenttiosuuden englanninkielisistä kandidaatti- ja maisteriohjelmista. Monissa jäsenvaltioissa vain enintään noin 6 prosenttia perustutkintokursseista voidaan järjestää englanniksi. Tämä olisi edistysaskel eurooppalaisten opiskelijoiden kansainvälisessä liikkuvuudessa ja helpottaisi huomattavasti Euroopan ulkopuolisten kansalaisten mahdollisuuksia suorittaa opintojaan Euroopassa.

Lopuksi haluaisimme pyytää Euroopan kansallisia valtioita lieventämään kielivaatimuksia muiden kuin äidinkielenään opiskelevien osalta. Tällä hetkellä korkeakouluopintoihin pääsemiseksi vaaditaan yleensä vähintään B2-kielitaso. Tämä rima on korkea muille kuin äidinkieleltään puhuville. Monet korkeasti koulutetut kolmansien maiden kansalaiset eivät voi hyödyntää suoritettua opintojaksoaan, koska heillä ei ole riittävää taitoa jonkin Euroopan maan kansallisessa kielessä, vaikka heidän tutkintonsa johtaisi työhön, jossa kieli ei ole tärkeä. Epäilemme, että B2-tason saavuttaminen ennen opintojen aloittamista on asianmukainen vaatimus. Pikemminkin kieli opitaan käymällä korkeakoulukursseja.

5.3. Poliittiset suositukset korkea-asteen oppilaitosten tasolla institutions (korkea-asteen oppilaitokset)

Suosittellemme korkeakouluille Bolognan julistuksen mukaisesti sen varmistamista, että muualla hankittu osaaminen ja tutkinnot tunnustetaan mukautetun EAC-menettelyn avulla.

Tämä olisi järjestettävä (1) omassa maassaan opiskeleville opiskelijoille, (2) toisesta Euroopan maasta tuleville kansainvälisille opiskelijoille ja (3) myös Euroopan ulkopuolelta tuleville kansainvälisille opiskelijoille.

Viimeksi mainitun Euroopan ulkopuolelta tulevien pakolaisopiskelijoiden ryhmän osalta haluamme viitata Lissabonin tunnustamista koskevaan yleissopimukseen (1997), johon on tehty lukuisia lisäyksiä vasta vuonna 2017. Tässä yleissopimuksessa viitataan nimenomaisesti Euroopan ulkopuolisista maista Eurooppaan tuleviin pakolaisiin ja määrätään, että heidän on voitava osallistua EAC-menettelyyn. MaxiPAC käyttää EAC-menettelyä ja tarjoaa mukautetun kehysten Euroopan ulkopuolisista maista tuleville maahanmuuttajille.

Lopuksi kehotamme korkea-asteen oppilaitoksia tiedottamaan MaxiPAC-menettelystä ja ottamaan sen käyttöön omassa toiminnassaan.

6. PÄÄTELMÄT ON

MAXIPAC-hankkeen tavoitteena on virtaviivaistaa pakolaisten ja muiden Euroopan ulkopuolisten maahanmuuttajien muualla hankitun osaamisen ja pätevyyden validointia korkeakouluissa, ja sen vuoksi hankkeessa on kehitetty menettely, joka on samanlainen kaikissa korkeakouluissa. Tämä aloite on täysin EU:n lainsäädännön mukainen, sillä siinä edellytetään, että pakolaisia ja kolmansien maiden kansalaisia, joilla on muualla hankittu pätevyys ja osaaminen, säännellään. Koska maat ovat allekirjoittaneet ja ratifioineet Bolognan julistuksen (1999) ja Lissabonin tunnustamista koskevan yleissopimuksen (1997), meillä on oltava menetelmä, jolla voimme tutkia ja tunnustaa pakolaisten korkeakoulututkinnot, jos asiakirjoja ei ole täysin todistettu.

Tässä hankkeessa olemme suunnitelleet yhtenäisen menettelyn, jota Flanderin korkeakoulut voivat käyttää ilman suuria lisäinvestointeja. Suunnittelua varten saimme tietoa monilta korkeakoulujen EAC-johtajilta. Pakolaisten ja kolmansien maiden kansalaisten ääni kuuluu myös laajasti tutkimuksessa avoimien haastattelujen, puolistrukturoitujen haastattelujen, fokusryhmähaastattelujen jne. kautta.

Menettely koostuu neljästä vaiheesta:

1. Eurooppalainen pakolaisten tutkintotarkastus on asiakirja, jossa arvioidaan korkeakoulututkintoja käytettävissä olevien asiakirjojen ja strukturoidun haastattelun perusteella. Se sisältää myös tietoja hakijan työkokemuksesta ja kielitaidosta.
2. Useat lyhyet tapaukset koostuvat useista lyhyistä, kirjallisista hakemuksista kyseisessä ohjelmassa eli ohjelmassa, jota varten kolmannen maan kansalainen hakee poikkeuksia tai lyhennettyä hakupolkua. Aiomme käyttää "useita lyhyitä tapauksia" suuntaa-antavina tekijöinä määritettäessä, onko MaxiPAC-prosessi järkevä.
3. Jos kolmannen maan kansalainen haluaa jatkaa menettelyä, hänen on koottava salkku, ja hakemusasiakirjoista riippuen hän saa lisäarviointeja. Menettely muistuttaa jossain määrin nykyistä belgialaisia opiskelijoita koskevaa EAC-menettelyä, mutta siinä on merkittäviä eroja kolmansien maiden kansalaisia koskevaan MaxiPAC-menettelyyn verrattuna. Kolmannen maan kansalainen voi esimerkiksi yhdellä portfoliolla hakea molempia EAC-menettelyjä vapautuksia varten tai hakea lyhennettyä ohjelmaa. Osaaminen arvioidaan ohjelman standardien ja ohjelman alakohtaisten oppimistulosten perusteella. Erityisesti kolmannen maan opiskelijan on luokiteltava kaikki asiakirjat ja todisteet (todistukset suoritetuista kursseista, ulkomaisessa yliopistossa saadut tutkintotodistukset, työnantajien raportit jne.) tämän alajaottelun mukaisesti. Lopputulos on "Go" tai "No go".
4. Tämä neljäs vaihe ei ole lineaarinen neljäs vaihe, vaan rinnakkaisvaihe, jota seurataan vaiheesta 1 lopulliseen suositukseen ja jopa tutkimusten loppuun asti. Kolmannen osapuolen opiskelijan puhtaasti kognitiivisen osaamisen arvioinnin lisäksi siinä otetaan huomioon ja tuetaan psykososiaalinen konteksti, lääketieteellinen tilanne, taloudellinen tilanne, asumistilanne, kulttuuriin ja kieleen integroituminen sekä koulutuskonteksti.

Euroopan maiden allekirjoittamien ja ratifioimien Bolognan julistuksen ja Lissabonin tunnustamista koskevan yleissopimuksen mukaisesti kehotamme EU:ta ryhtymään tiukempiin toimiin niitä Euroopan maita vastaan, jotka laiminlyövät laajamittaisesti toimeksiantonsa panna täytäntöön Euroopan laajuisen koulutuksen ja kulttuurin saatavuus Euroopan ulkopuolisten maiden kansalaisten osalta. Allekirjoitetut ja ratifioidut eurooppalaiset suositukset on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä, tai ne jäävät kuolleeksi kirjaimiksi. Euroopan maiden kansallisessa lainsäädännössä on säädettävä riittävästä englanninkielisestä koulutuksesta, mikä hyödyttää eurooppalaisia korkeakouluja ja tarjoaa pakolaisille ja kolmansien maiden kansalaisille mahdollisuuksia jatkaa opintojaan Euroopassa. Samalla on kysyttävä, onko jokaisen muun kuin äidinkielenään puhuvan opiskelijan hallittava asianomaisen eurooppalaisen kansalliskielen kielitaso B2 päästäkseen korkeakouluopintoihin Euroopan maassa. Euroopassa sijaitseville korkeakouluille suosittelemme - Bolognan julistuksen ja Lissabonin tunnustamista koskevan yleissopimuksen mukaisesti - sen varmistamista, että pakolaisten ja kolmansien maiden kansalaisten muualla hankkima osaaminen ja tutkintotodistukset tunnustetaan MaxiPAC-menettelyn avulla.